

2007/00458

Awb 6:21

Bestrijding voorlopige aanslag ook als definitieve onherroepelijk vaststaat

Toelichting staatssecretaris van 7 juli 2009, nr. DGB 2009-3533 n.a.v. uitspraak Hof Den Haag van 26 mei 2009, nr. 2007/00458

Aan belanghebbende, een in het Verenigd Koninkrijk gevestigde algemeen nut beogende instelling als bedoeld in art. 24, lid 4, SW 1956, is wegens een verkrijging krachtens erfrecht in het jaar 2003 een voorlopige aanslag in het recht van successie opgelegd. Vervolgens is aan belanghebbende over die verkrijging de definitieve aanslag opgelegd, waarbij de voorlopige aanslag volledig is verrekend. De inspecteur heeft uiteindelijk meegedeeld het bezwaar tegen de voorlopige aanslag niet in behandeling te nemen. Hiertegen heeft belanghebbende beroep ingesteld.

Hof

Onder de gegeven omstandigheden moet ervan moet worden uitgegaan dat het bezwaar tegen de voorlopige aanslag niet is ingetrokken. Vervolgens oordeelt het hof dat aan de ontvankelijkheid van een bezwaar, beroep of hoger beroep inzake een voorlopige aanslag niet in de weg staat dat deze voorlopige aanslag is verrekend met een definitieve aanslag, ook niet als de definitieve aanslag inmiddels onherroepelijk vaststaat. Belanghebbende behoudt het recht de juistheid van de voorlopige aanslag in rechte te bestrijden en behoudt in zoverre een belang bij die aanslag. Onder verwijzing naar Hoge Raad van 21 maart 2008, nr. 43 126, NTFR 2008/610, oordeelt het hof tot slot dat belanghebbende recht heeft op toepassing van het tarief van 11%. Het hoger beroep is gegrond.

De staatssecretaris laat weten dat hij afziet van het instellen van beroep in cassatie. Ter toelichting merkt hij het volgende op.

Het hof heeft naar mijn mening terecht geoordeeld dat in dezen geen intrekking van het bezwaarschrift heeft plaatsgevonden. Vervolgens oordeelt het hof onder 5.6 dat belanghebbende het recht behoudt om de juistheid van de voorlopige aanslag in rechte te bestrijden en hij in zoverre een belang bij die aanslag heeft, ondanks dat de definitieve aanslag onherroepelijk is geworden. Dit oordeel van het hof wordt door mij niet onderschreven.

Ik wijs daarbij o.a. op het beginsel van de formele rechtskracht van de definitieve aanslag, met inbegrip van de daarin opgenomen verrekening van de voorlopige aanslag, in samenhang met de arresten van de Hoge Raad van 8 september 2006, nr. 41 568, BNB 2006/330, van 5 januari 2007, nr. 43 221, V-N 2007/25.4, en van 21 december 2007, 41 928, NTFR 2008/37. Ook de door het hof gevolgde berekeningswijze ter onderbouwing van de vermindering acht ik mitsdien juridisch onjuist.

Desondanks heb ik echter op grond van de omstandigheden van het onderhavige geval – in onderlinge samenhang bezien – in combinatie met de ontstane miscommunicatie in de verhouding tussen belanghebbende en de inspecteur over de afdoening van het bezwaar, besloten om te berusten in de uitkomst waartoe het hof komt.